

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach w składzie orzekającym:

Przewodniczący: Irena Bałchanowska-Janus (sprawozdawca)

Członkowie składu: Róża Kowalkowska- Zmarzlik

Anna Orlińska

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 lutego 2026r. sprawy z odwołania Quest Stacje Paliw sp. z o.o. ul.Czarnowska 62, 26-065 Piekoszów -repr. przez od decyzji Prezydenta
Miasta Skarżysko-Kamienna z dnia 17.09.2025r. znak: OŚ.6220.6.2025, którą odmówiono wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. Budowa stacji paliw płynnych, samoobsługowej myjni samochodowej i budynku handlowo-usługowego wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i obiektami budowlanymi na działkach o nr ewid. 1/236, 2/13, w obrębie Młodzawy, gmina Skarżysko-Kamienna, powiat skarżyski, woj. świętokrzyskie

– na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r.-Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2025 r. poz.1691, z późn. zm., dalej k.p.a.)

-utrzymuje w mocy w/w decyzję organu pierwszej instancji.

UZASADNIENIE

Prezydent Miasta Skarżysko-Kamienna decyzją z dnia 17.09.2025r. znak: OŚ.6220.6.20205, odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. Budowa stacji paliw płynnych, samoobsługowej myjni samochodowej i budynku handlowo-usługowego wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i obiektami budowlanymi na działkach o nr ewid. 1/236, 2/13, w obrębie Młodzawy, gmina Skarżysko-Kamienna, powiat skarżyski, woj. świętokrzyskie.

Od ww. decyzji odwołanie wniosła Quest Stacje Paliw sp. z o.o. ul. Czarnowska 62,26 - 065 Piekoszów repr. przez

„, zarzucając naruszenie:

- 1/. § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 24 lipca 2023r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, gazowych, a także ich infrastruktura przesyłowa (Dz.U. 2023 poz. 1597).
- 2/. § 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia nr 10/2016 Dyrektora Regionalnego ZGW
- 3/. art. 3 pkt 10f ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r.-Prawo energetyczne (Dz.U. 2024 poz. 266)
- 4/. art. 7a i 107 §3 kpa, poprzez niezasadne przyjęcie, iż planowane przedsięwzięcie obejmuje obiekt magazynowy w rozumieniu przepisów dotyczących baz paliw i składów produktów ropopochodnych, co w konsekwencji doprowadziło organ I instancji do wydania decyzji odmownej.

Jednocześnie na podstawie art. 138 §1 lub/i 2 kpa wniesiono o uchylenie decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy odmiennie niż organ I instancji, względnie uchylenie skarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

W uzasadnieniu odwołania podniesiono, iż w toku postępowania skarżąca przedstawiła szczegółowe stanowisko co do rozumienia przepisów - jednak organ w uzasadnieniu decyzji w ogóle nie odniósł się do tych argumentów wskazując, że skoro w skład PGW Wody Polskie wchodzi Dyrekcja Regionalna ZGW, a więc autor rozporządzenia nr 10/2016 - to opinia tej pierwszej jednostki znajdująca się w aktach sprawy co do rozumienia wskazanych w petitum przepisów jest wiążąca dla Prezydenta Miasta Skarżyska - Kamiennej. Tego rodzaju interpretacja przepisów - de facto ograniczającą się do przyjęcia wprost stanowiska Wód Polskich - kłóci się zarówno z treścią innych rozporządzeń wydawanych przez ten sam organ, po drugie z przepisami ogólnie obowiązujących przepisów wyższego rzędu wskazanych w petitum, w tym ustaw i rozporządzenia Ministra Środowiska. Wreszcie uzasadnienie decyzji, w którym organ w żaden sposób nie odnosi się do argumentów strony skarżącej, a odwołuje się do argumentacji, że „autor rozporządzenia wie lepiej co miał na myśli” nie czyni zadość wymogom zawartym w art. 107 §3 kpa.

Wobec powyższego jeszcze raz należy podkreślić, że planowana stacja paliw płynnych jest obiektem budowlanym w rozumieniu § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 24 lipca 2023r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, gazowych, a także ich infrastruktura przesyłowa (Dz.U. 2023 poz. 1597). Zgodnie z definicją zawartą w tym akcie, stacja paliw płynnych to obiekt budowlany, w skład którego mogą wchodzić m.in.: budynek, podziemne zbiorniki magazynowe paliw płynnych, podziemne lub naziemne zbiorniki gazu płynnego, odmierzacze paliw płynnych i gazu płynnego, instalacje technologiczne (w tym urządzenia do magazynowania i załadunku paliw płynnych oraz gazu płynnego), instalacje wodno-kanalizacyjne i energetyczne, podjazdy, zadaszenia, a także inne urządzenia usługowe i pomieszczenia pomocnicze.

Podziemne zbiorniki magazynowe zlokalizowane na terenie stacji paliw stanowią integralny element technologiczny obiektu, niezbędny do zapewnienia ciągłości sprzedaży paliw w ramach działalności detalicznej. Nie są one odrębnym obiektem magazynowym w rozumieniu przepisów dotyczących baz paliw i składów produktów ropopochodnych, których podstawową funkcją jest hurtowe magazynowanie i dystrybucja paliw. Zgodnie z przywołanym rozporządzeniem, obiekt przeznaczony do magazynowania substancji ropopochodnych to baza paliw płynnych (terminal), definiowana jako obiekt budowlany przeznaczony do magazynowania lub przeładunku ropy naftowej i produktów naftowych.

Ponadto, art. 3 pkt 10f ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. 2024, poz.266) stanowi, że instalacja magazynowania paliw ciekłych to zbiorniki magazynowe oraz instalacje przeładunkowe paliw ciekłych wykorzystywane do przechowywania oraz przeładunku paliw ciekłych, z wyłączeniem stacji paliw ciekłych, a także bezzbiornikowe magazyny paliw ciekłych.

Oznacza to, że podziemne zbiorniki znajdujące się na terenie stacji paliw są elementem jej infrastruktury i nie tworzą odrębnej instalacji magazynowania w rozumieniu tego przepisu.

W konsekwencji stacja paliw, wraz z towarzyszącymi instalacjami, podlega regulacjom prawnym dotyczącym stacji paliw, w szczególności przepisom prawa budowlanego, ochrony środowiska, bezpieczeństwa pożarowego oraz warunków technicznych dla stacji paliw, a nie przepisom regulującym instalacje magazynowania paliw lub bazy paliw.

Dowodem na rozróżnianie przez prawodawcę obu typów obiektów jest inne rozporządzenie tego samego organu - Dyrektora RZGW w Warszawie. W Rozporządzeniu Nr 13/2012 z dnia 17 września 2012 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej we Włoszczowie, w § 3 ust. 1 pkt 9 wprowadzono zakaz „lokalizowania magazynów (w tym stacji paliw) produktów ropopochodnych”.

Zdaniem Odwołującej, użycie wprost sformułowania „w tym stacji paliw” w rozporządzeniu z 2012 roku jednoznacznie świadczy że organ: rozróżnia pojęcia „magazynu” i „stacji paliw” oraz potrafi i wie, jak precyzyjnie sformułować zakaz, aby objąć nim również stacje paliw, jeśli taka jest jego intencja.

W ocenie Odwołującej, skoro w Rozporządzeniu Nr 10/2016 dotyczącym Skarżyska-Kamiennej, wydanym cztery lata później, organ zrezygnował z dopisku „w tym stacji paliw”, jest to jednoznaczny sygnał, że świadomie ograniczył zakaz wyłącznie do obiektów magazynowania, nie obejmując nim stacji paliw. Jakakolwiek inna interpretacja prowadziłaby do wniosku, że działanie organu było nielogiczne i niespójne. Jako, że przepisy aktu prawa miejscowego ograniczają korzystanie z nieruchomości, wymagają wykładni ścisłej. Niedopuszczalne jest rozszerzanie pojęcia obiektów magazynowania na stacje paliw, których funkcja jest usługowo-dystrybucyjna. W razie wątpliwości interpretacyjnych organ stosuje art. 7a k.p.a., rozstrzygając je na korzyść strony. Interpretacja dokonana przez Wody Polskie pozostaje zatem w sprzeczności z zasadami prawa administracyjnego w tym przede wszystkim z zakazem dokonywania wykładni rozszerzającej. W polskim prawie administracyjnym, w celu zapewnienia gwarancji procesowych podmiotów umiejscowionych na zewnątrz administracji publicznej, przedstawiciele doktryny prawa, jak i sądy administracyjne wywodzą - z obowiązujących unormowań - zasadę in dubio pro libertate. Zasada ta stanowi swoistą regułę interpretacyjną, która winna być uwzględniana w procesie stosowania prawa, w administracyjnym postępowaniu jurysdykcyjnym, Sądownictwo dostrzega rolę opisywanej zasady w sprawach związanych z ograniczeniem publicznych praw podmiotowych (prawa do zabudowy nieruchomości, wolności działalności gospodarczej, dostępu do informacji publicznej), czy nakładaniem na jednostki obowiązków publicznoprawnych (zobowiązania podatkowe, sankcje administracyjne). Również ustawodawca czyni próby wprowadzenia tejże zasady explicite do unormowań prawa administracyjnego. Przedmiotowy artykuł zawiera charakterystykę zasady in dubio pro libertate w prawie administracyjnym oraz rozważania w zakresie dopuszczalności jej stosowania; analizę zmian legislacyjnych, dotyczących opisywanej reguły; a także orzeczeń judykatury, w których sądy dostrzegły i uwzględniły zasadę in dubio pro libertate (tak: WSA w Krakowie, II SA/Kr 1267/19, LEX nr 2763299, 11 FSK 2772/18, Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego opublikowano LEX nr 3022379).

Dokonując na podstawie art. 138 k.p.a. prawnej i merytorycznej oceny zasadności zaskarżonej decyzji, Samorządowe Kolegium Odwoławcze, po przeanalizowaniu akt sprawy zważyło, co następuje:

Organ I instancji w odmownej decyzji wyjaśnił, iż dnia 25.04.2025r. Quest Stacje Paliw Sp. z o.o., ul. Czarnowska 62, 26-065 Piekoszów, wystąpiła do Prezydenta Miasta Skarżyska-Kamiennej z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. "Budowa stacji paliw płynnych, samoobsługowej myjni samochodowej i budynku handlowo-usługowego wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i obiektami budowlanymi na działkach o numerze ewid. 1/236, 2/13 w obrębie Młodzawy, gmina Skarżysko-Kamienna, powiat skarżyski, województwo świętokrzyskie".

Jak ustalono, planowana inwestycja kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 34 i 35 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839, z późn. zm.), dla których może istnieć konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Dalej wyjaśniono, iż zawiadomieniem z dnia 30.05.2025r., po formalnych uzupełnieniach wniosku,

poinformowano strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 1, 2, 4 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej zwanej o.o.s.), przed wydaniem decyzji, organ dnia 30.05.2025r. wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Skarżysku-Kamiennej oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Radomiu z prośbą o wyrażenie opinii, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby - co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Skarżysku-Kamiennej opinią sanitarną z dnia 12.06.2025r. (Zn. NZ.9022.4.5.2025.MK) stwierdził, że dla przedmiotowej inwestycji nie zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Kielcach, Postanowieniem z dnia 18.06.2025r. (Zn. WOO-II.4220.291.2025.JO.1), wyraził opinię, że dla niniejszego przedsięwzięcia nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, z uwagi na lokalizację inwestycji na terenie strefy pośredniej ochrony ujęć wód podziemnych: SP-II MĘSKO S.A. oraz miejskiego "Bzin" w Skarżysku-Kamiennej i uwarunkowania wynikające z Rozporządzenia Nr 10/2016 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2016r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: SP-II MĘSKO S.A. oraz miejskiego "Bzin" w Skarżysku-Kamiennej (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 24.08.2016 r., poz. 2614). Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Radomiu, wyraziło opinię, że dla omawianego przedsięwzięcia nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, z uwagi na lokalizację inwestycji na terenie strefy pośredniej ochrony ujęć wód podziemnych: SP-II MĘSKO S.A. oraz miejskiego "Bzin" w Skarżysku-Kamiennej i uwarunkowania wynikające z Rozporządzenia Nr 10/2016 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2016 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: SP-II MĘSKO S.A. oraz miejskiego "Bzin" w Skarżysku-Kamiennej (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 24.08.2016 r., poz. 2614). Z przesłanych przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach i Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Radomiu opinii wynika, że z uwagi na fakt lokalizacji inwestycji na terenie strefy pośredniej ochrony ujęć wód podziemnych, brak jest podstaw do podejmowania dalszych czynności w sprawie, w tym przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko.

W decyzji organu I instancji podkreślono, iż planowane przedsięwzięcie obejmuje budowę stacji paliw płynnych, samoobsługowej myjni samochodowej i budynku handlowo-usługowego wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, obiektami budowlanymi na działkach o nr ewid. 1/236, 2/13 w obrębie Młodzawy, gmina Skarżysko-Kamienna.

Powierzchnia planowanego przedsięwzięcia to łącznie 0,3068 ha (działka numer 2/13 - 0,1764 ha, działka numer 1/236 - 0,1304 ha).

Zakres przedsięwzięcia obejmować będzie m.in. wykonanie/budowę/ montaż następujących obiektów:

- pawilonu stacji paliw przeznaczonego dla obsługi stacji paliw - budynek stacji będzie pełnić funkcje handlowo-gastronomiczno-sanitarno-socjalną
- dwóch zbiorników magazynowych paliw o pojemności 50 m³ - dwukomorowe na ON i Benzyny,
- dystrybutorów: 2 szt. paliwowe (8 węzowe), 1 szt. gazowe LPG (2 węzowe),
- zbiornika na gaz (LPG) 10 m³ - jednokomorowy,

- studzienki zlewowej do paliw ON i PB oraz połączeń ze zbiornikami paliwowymi (4 rodzaje paliw ON, ON Verva, Pb 95, PB 98) do grawitacyjnego spuszczenia paliwa wraz z zainstalowanym układem wahadła gazowego,
- studzienki zlewowej LPG - do zbiornika gazowego,
- stanowiska zlewu paliw płynnych i LPG,
- wiaty nad dystrybutorami do tankowania pojazdów,
- separatora koalescencyjnego, osadnika i separatora tłuszczu,
- stanowiska serwisowego: kompresor, odkurzacz,
- pylonu cenowego o wysokości ok. 8 m,
- śmietnika, klatki do magazynowania butli LPG (do 20 szt.),
- terenów/nawierzchni utwardzonych (drogi wewnętrzne, chodniki), terenów/nawierzchni szczelnych w rejonie rozładunku i dystrybucji paliwa,
- myjni samochodowej,
- miejsc parkingowych dla samochodów osobowych,
- oświetlenia zewnętrznego,
- instalacji uzbrojenia terenu oraz przyłączy.

Dalej wyjaśniono w odmownej decyzji, iż przedmiotowe zamierzenie inwestycyjne planowane jest na terenie strefy pośredniej ochrony ujęć wód podziemnych: SP-II MĘSKO S.A. oraz miejskiego "Bzin" w Skarżysku-Kamiennej. Zgodnie z uwarunkowaniami wynikającymi z rozporządzenia Nr 10/2016 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2016 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: SP-II MĘSKO S.A. oraz miejskiego "Bzin" w Skarżysku-Kamiennej (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 24.08.2016 r., poz. 2614) - § 3 ust. 1 pkt 6, na przedmiotowym terenie obowiązuje zakaz lokalizowania:

- a) obiektów magazynowania produktów ropopochodnych (z wyłączeniem gazu płynnego) oraz rurociągów do ich transportu,
- b) substancji niebezpiecznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016r., poz. 672, z późn. zm.) oraz rurociągów do ich transportu (z wyłączeniem kanalizacji sanitarnej)
- z wyjątkiem modernizacji.

Podsumowując ww. rozważania wskazano, że realizacja wnioskowanego przedsięwzięcia pn. "Budowa stacji paliw płynnych, samoobsługowej myjni samochodowej i budynku handlowo-usługowego wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i obiektami budowlanymi na działkach o numerze ewid. 1/236, 2/13 w obrębie Młodzawy, gmina Skarżysko-Kamienna, powiat skarżyski, województwo świętokrzyskie" narusza przepisy § 3 ust. 1 pkt 6 w/w rozporządzenia.

Podkreślono, iż rozporządzenie, jak też akt delegujący do jego ustanowienia, tj. ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, nie zawierają regulacji dopuszczających wyjątek i odstępstwa od stosowania ww. zakazu, co stanowi przesłankę do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Podstawą odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla analizowanego przedsięwzięcia, są uregulowania związane ze szczególną ochroną zasobów środowiska, w tym przypadku wody pitnej ujęcia wód podziemnych: SP-II MĘSKO S.A. oraz miejskiego "Bzin" w Skarżysku-Kamiennej, wynikające z powszechnie obowiązującego aktu prawa miejscowego - rozporządzenia Nr 10/2016 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2016 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: SP-II MĘSKO S.A. oraz miejskiego "Bzin" w Skarżysku-Kamiennej (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 24.08.2016 r., poz. 2614).

Podkreślono w odmownej decyzji, iż celem rozporządzenia i ustanowionych w nim zakazów jest zabezpieczenie nadrzędnego interesu publicznego w zakresie zaopatrzenia mieszkańców miasta w wodę pitną oraz ochrona dobrego stanu ilościowego i jakościowego zasobów wody podziemnej. Wobec tego, obowiązujący zakaz § 3 ust. 1 pkt 6 ww. rozporządzenia, dotyczący zakazu lokalizowania:

- a) obiektów magazynowania produktów ropopochodnych (z wyłączeniem gazu płynnego) oraz rurociągów do ich transportu,
- b) substancji niebezpiecznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, z późn. zm.) oraz rurociągów do ich transportu (z wyłączeniem kanalizacji sanitarnej)
- z wyjątkiem modernizacji,

wyklucza możliwość wydania przez tut. organ pozytywniej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko w ww. strefie ochrony pośredniej ujęć wód. Biorąc pod uwagę zakres i charakter przedsięwzięcia, w tym sposób planowanego użytkowania terenu związany z funkcjonowaniem stacji paliw z podziemnymi zbiornikami na paliwa płynne stwierdzono, iż na skutek realizacji inwestycji nastąpi naruszenie powyższego zakazu.

W odmownej decyzji podkreślono, iż pomimo, że omawiany przypadek, nie został wymieniony w art. 81 ustawy ooś, ani nie znalazł odesłania do przepisów odrębnych w tymże artykule, to z orzecznictwa sądów administracyjnych w sprawach dot. wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wynika, że cyt. „Mimo, iż ustawa określając przypadki wydania odmownej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie zawiera odesłania do przepisów odrębnych (za wyjątkiem ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli został uchwalony), to jednak ratio legis uregulowań w niej zawartych, których celem jest ochrona środowiska naturalnego, nakazuje sięgać do innych przepisów, a zwłaszcza tych które w sposób bezwzględnie obowiązujący zakazują lokalizowania na danym terenie pewnych inwestycji - właśnie ze względu na ochronę środowiska” - postanowienie II SA/Ke 34/10 Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 17 lutego 2010r.

Dalej wyjaśniono także, iż po przeprowadzeniu czynności wyjaśniających, w tym uzyskania opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Skarżysku-Kamiennej oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Radomiu oraz ustaleniu stanu faktycznego, organ I instancji stwierdził, że w przedmiotowej sprawie brak jest podstawy do przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy ooś, tj. nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z uwagi na zawarty w § 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Nr 10/2016 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2016r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: SP-II MĘSKO S.A. oraz miejskiego "Bzin" w Skarżysku-Kamiennej (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 24.08.2016r., poz. 2614), wskazuje na bezwzględny zakaz lokalizowania:

- a) obiektów magazynowania produktów ropopochodnych (z wyłączeniem gazu płynnego) oraz rurociągów do ich transportu,
- b) substancji niebezpiecznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, z późn. zm.) oraz rurociągów do ich transportu (z wyłączeniem kanalizacji sanitarnej)
- z wyjątkiem modernizacji.

Wydaną decyzję podjęto z uwzględnieniem zasady szybkości i prostoty postępowania (ekonomiki postępowania i oszczędności procesowej), w myśl art. 12 Kodeksu postępowania

administracyjnego, należy rozstrzygnąć o braku konieczności i podstaw do dalszego procedowania w sprawie i orzec jak w osnowie.

Kolegium zważyło, co następuje:

W ocenie Kolegium złożone odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, z uwagi na poniżej wskazane okoliczności.

W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że środowiskowe uwarunkowania dla realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko określa decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, której sposób i tryb wydania regulują w obecnym porządku prawnym przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1112, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą lub u.i.ś.

Podstawę materialno-prawną zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji stanowił art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz § 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Nr 10/2016 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2016r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: SP-II MESKO S.A. oraz miejskiego "Bzin" w Skarżysku-Kamienniej (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 24.08.2016 r., poz. 2614).

Jak wynika z nadesłanych akt sprawy dnia 25.04.2025r. Quest Stacje Paliw Sp. z o.o., ul. Czarnowska 62, 26-065 Piekoszków, wystąpiła do Prezydenta Miasta Skarżyska-Kamienniej z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. "Budowa stacji paliw płynnych, samoobsługowej myjni samochodowej i budynku handlowo-usługowego wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i obiektami budowlanymi na działkach o numerze ewid. 1/236, 2/13 w obrębie Młodzawy, gmina Skarżysko-Kamienna, powiat skarżyski, województwo świętokrzyskie".

Do wniosku załączono: Kartę informacyjną przedsięwzięcia (Kip) opracowaną w dniu 18.04.2025r. przez zespół autorski pod kierownictwem mgr \ w składzie: \ informację

o braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu inwestycyjnego oraz oświadczenie wraz z uzasadnieniem, że wnioskodawca nie jest podmiotem zależnym od jednostki samorządu terytorialnego, dla której organem wykonawczym w rozumieniu art. 24 m ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym jest organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Ponadto załączono kopie potwierdzone za zgodność z oryginałem map ewidencyjnych obejmujących przewidywany teren, na którym przewidziano realizowane przedsięwzięcie oraz obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, mapę w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie i z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie (obszar znajdujący się w odległości 100 m od terenu przedsięwzięcia).

Planowane przedsięwzięcie zostało zaliczone do kategorii mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, mogących wymagać przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w związku z § 3 ust. 1

pkt 34 i 35 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.), tj.:

-pkt 34 - instalacje do dystrybucji:

a)ropy naftowej,

b)produktów naftowych,

c)substancji lub mieszanin, w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 1 i 2 rozporządzenia nr 1907/2006, niebędących produktami spożywczymi

-z wyłączeniem stacji paliw gazu płynnego lub sprężonego;

-pkt 35 - instalacje do podziemnego magazynowania:

a)ropy naftowej,

b)produktów naftowych,

c)substancji lub mieszanin, w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 1 i 2 rozporządzenia nr 1907/2006, niebędących produktami spożywczymi,

d)gazów łatwopalnych,

e)kopalnych surowców energetycznych innych niż wymienione w lit. a-d

-inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 22, z wyłączeniem instalacji do magazynowania paliw wykorzystywanych na potrzeby gospodarstw domowych, zbiorników na gaz płynny o łącznej pojemności nie większej niż 20 m³ oraz zbiorników na olej o łącznej pojemności nie większej niż 3 m³.

Planowane przedsięwzięcie obejmuje budowę stacji paliw płynnych, samoobsługowej myjni samochodowej i budynku handlowo-usługowego wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i obiektami budowlanymi na działkach o nr ewid. 1/236, 2/13 w obrębie Młodzawy, gmina Skarżysko-Kamienna. Powierzchnia planowanego przedsięwzięcia, wyniesie łącznie 0,3068 ha (działka numer 2/13 - 0,1764 ha, działka numer 1/236 - 0,1304 ha). Zakres przedsięwzięcia obejmować będzie m.in. wykonanie/budowę/ montaż następujących obiektów:

pawilonu stacji paliw przeznaczonego dla obsługi stacji paliw - budynek stacji będzie pełnić funkcje handlowo-gastronomiczno-sanitarne-socjalną, dwóch zbiorników magazynowych paliw o pojemności 50 m³ - dwukomorowe na ON i Benzyny, dystrybutorów: 2 szt. paliwowe (8 węzowe), 1 szt. gazowe LPG (2 węzowe), zbiornika na gaz (LPG) 10 m³ - jednokomorowy, studzienki zlewowej do paliw ON i PB oraz połączeń ze zbiornikami paliwowymi (4 rodzaje paliw ON, ON Verva, Pb 95, PB 98) do grawitacyjnego spuszczenia paliwa wraz z zainstalowanym układem wahadła gazowego, studzienki zlewowej LPG - do zbiornika gazowego, stanowiska zlewu paliw płynnych i LPG, wiaty nad dystrybutorami do tankowania pojazdowa separatora koalescencyjnego, osadnika i separatora tłuszczu, stanowiska serwisowego: kompresor, odkurzacz, pylonu cenowego o wysokości ok. 8 m, śmietnika, klatki do magazynowania butli LPG (do 20 szt.), terenów/nawierzchni utwardzonych (drogi wewnętrzne, chodniki), terenów/nawierzchni szczelnych w rejonie rozładunku i dystrybucji paliwa, myjni samochodowej, miejsc parkingowych dla samochodów osobowych, oświetlenia zewnętrznego, instalacji uzbrojenia terenu oraz przyłączy. Teren planowanego przedsięwzięcia obejmuje grunt, na którym prowadzono wcześniej działalność gospodarczą. Jest to teren otoczony zabudową przemysłową i usługową.

Jak wynika z nadesłanych akt sprawy obwieszczeniem z dnia 30.05.2025r. organ I instancji poinformował strony postępowania oraz osoby zainteresowane o prowadzonym postępowaniu w sprawie.

Obwieszczenie zamieszczono w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Skarżyska-Kamiennej oraz na tablicy ogłoszeń tego organu.

Także przed wydaniem odmownej decyzji stosownie do art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego strony postępowania zawiadomiono obwieszczeniem z dnia 18.08.2025r. o zebraniu dowodów oraz możliwości zapoznania się z materiałami i dowodami w przedmiotowej sprawie, jak również możliwości wniesienia uwag i wniosków, które to z zagwarantowaniem zasady jawności prawa obowiązującego lokalnie, zamieszczono w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Skarżyska-Kamiennej oraz na tablicy ogłoszeń organu I instancji.

Wbrew zarzutom wniesionego odwołania organ I instancji odniósł się we własnej decyzji do pism pełnomocnika Inwestora - z dnia 18.08.2025r. (wpływ do organu 20.08.2025r.) oraz z dnia 27.08.2025r. (data wpływu do organu 29.08.2025r.), kierowanych do organu I instancji w trakcie prowadzonego postępowania (przed wydaniem przez Prezydenta Miasta Skarżysko-Kamienna odmownej decyzji) wskazujących, iż: *planowana stacja paliw płynnych jest obiektem budowlanym w rozumieniu § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 24 lipca 2023r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, gazowych, a także ich infrastruktura przesyłowa, natomiast podziemne zbiorniki magazynowe zlokalizowane na terenie stacji paliw stanowią integralny element technologiczny obiektu, niezbędny do zapewnienia ciągłości sprzedaży paliw w ramach działalności detalicznej: podziemne zbiorniki znajdujące się na terenie stacji paliw są elementem jej infrastruktury i nie tworzą odrębnej instalacji magazynowania; w konsekwencji stacja paliw, wraz z towarzyszącymi instalacjami, podlega regulacjom prawnym dotyczącym stacji paliw, w szczególności przepisom prawa budowlanego, ochrony środowiska, bezpieczeństwa pożarowego oraz warunków technicznych dla stacji paliw, a nie przepisom regulującym instalacje magazynowania paliw lub bazy paliw.*

Zdaniem Inwestora należy rozróżnić pojęcia „magazynu” i „stacji paliw”, z uwagi na treść Rozporządzenia Nr 13/2012 z dnia 17 września 2012r., w sprawie ustanowienia strefy ochronnej we Włoszczowie, w § 3 ust. 1 pkt 9 wprowadzono zakaz „lokalizowania magazynów (w tym stacji paliw) produktów ropopochodnych”, wydane przez ten sam organ - Dyrektora RZGW w Warszawie, co zdaniem Inwestora świadczy, że organ rozróżnia pojęcia „magazynu” i „stacji paliw” oraz potrafi i wie, jak precyzyjnie sformułować zakaz, aby objąć nim również stacje paliw, jeśli taka jest jego intencja.

Odnosząc się do ww. wniosków i twierdzeń pełnomocnika Wnioskodawcy, organ I instancji wyjaśnił w uzasadnieniu decyzji, iż argumenty podniesione przez Inwestora w pismach z dnia 18 i 27 sierpnia 2025r. nie zasłużyły na uwzględnienie w postępowaniu i nie mogły mieć wpływu na dalsze przedłużanie postępowania.

W tym miejscu wyjaśnić należy, iż zdaniem Kolegium, Prezydent Miasta Skarżysko-Kamienna zasadnie uznał, iż nie posiada uprawnień do odmiennego interpretowania obowiązujących przepisów prawa miejscowego, aniżeli jego jasne, oczywiste i czytelne brzmienie.

W ocenie Kolegium, zasadnie organ I instancji wyjaśnił we własnej decyzji, że realizacja przedsięwzięcia pn. "Budowa stacji paliw płynnych, samoobsługowej myjni samochodowej i budynku handlowo-usługowego wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i obiektami budowlanymi na działkach o numerze ewid. 1/236, 2/13 w obrębie Młodzawy, gmina Skarżysko-Kamienna, powiat skarżyski, województwo świętokrzyskie" narusza

przepisy § 3 ust. 1 pkt 6 Rozporządzenia Nr 10/2016 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2016r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: SP-II MESKO S.A. oraz miejskiego "Bzin" w Skarżysku-Kamiennej (Dz. Urz. Woj. Świąt. z dnia 24.08.2016r., poz. 2614).

Ww. stanowisko potwierdziły także organy specjalistyczne poproszone o opinie w sprawie.

W ocenie Kolegium, zasadnie organ I instancji powołał także w decyzji i oparł własne rozstrzygnięcie na treściach opinii organów specjalistycznych tj.: Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Radomiu i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach, które to zaniechały podejmowania dalszych czynności w sprawie, biorąc pod uwagę, że w skład Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wchodzi Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej, czyli jednostka będąca twórcą omawianego rozporządzenia i organy te uznały, iż brak jest możliwości realizacji planowanej inwestycji na wnioskowanym terenie, na którym obowiązuje zakaz m.in.: lokalizacji nowych (budowania, realizacji) obiektów magazynowania produktów ropopochodnych (z wyłączeniem gazu płynnego) oraz substancji niebezpiecznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016r., poz. 672, z późn. zm.).

Na podstawie zebranego materiału dowodowego oraz ustalonego stanu faktycznego i prawnego zasadnie stwierdzono, że planowane przedsięwzięcie pn. "Budowa stacji paliw płynnych, samoobsługowej myjni samochodowej i budynku handlowo-usługowego wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i obiektami budowlanymi na działkach o numerze ewid. 1/236, 2/13 w obrębie Młodzawy, gmina Skarżysko-Kamienna, powiat skarżyski, województwo świętokrzyskie", które kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 34 i 35 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839, ze zm.) narusza obowiązujący na mocy § 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Nr 10/2016 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2016 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: SP-II MESKO S.A. oraz miejskiego "Bzin" w Skarżysku-Kamiennej (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 24.08.2016 r., poz. 2614), zakaz lokalizowania:

- a) obiektów magazynowania produktów ropopochodnych (z wyłączeniem gazu płynnego) oraz rurociągów do ich transportu,
 - b) substancji niebezpiecznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, z późn. zm.) oraz rurociągów do ich transportu (z wyłączeniem kanalizacji sanitarnej)
- z wyjątkiem modernizacji.

Podkreślić należy, iż stosownie do treści art. 64 ust. 1 pkt 1, 2, 4 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej zwanej oos):

-Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Skarżysku-Kamiennej opinią sanitarną z dnia 12.06.2025r. (Zn. NZ.9022.4.5.2025.MK) stwierdził, że dla przedmiotowej inwestycji nie zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

-Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Kielcach, w postanowieniu z dnia 18.06.2025r. (Zn. WOO-II.4220.291.2025.JO.1), wyraził opinię, że dla niniejszego przedsięwzięcia nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, z uwagi na

lokalizację inwestycji na terenie strefy pośredniej ochrony ujęć wód podziemnych: SP-II MĘSKO S.A. oraz miejskiego "Bzin" w Skarżysku-Kamiennej i uwarunkowania wynikające z Rozporządzenia Nr 10/2016 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2016 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: SP-II MĘSKO S.A. oraz miejskiego "Bzin" w Skarżysku-Kamiennej (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 24.08.2016r., poz. 2614).

-Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Radomiu w piśmie z dnia 06.08.2025r. znak: WR ZZŚ.4901.184.2025.AN wyraziło opinię, że dla omawianego przedsięwzięcia nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, z uwagi na lokalizację inwestycji na terenie strefy pośredniej ochrony ujęć wód podziemnych: SP-II MĘSKO S.A. oraz miejskiego "Bzin" w Skarżysku-Kamiennej i uwarunkowania wynikające z Rozporządzenia Nr 10/2016 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2016 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: SP-II MĘSKO S.A. oraz miejskiego "Bzin" w Skarżysku-Kamiennej (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 24.08.2016 r., poz. 2614).

Organ specjalistyczny, jakim jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Kielcach, w postanowieniu z dnia 18.06.2025r. (Zn. WOO-II.4220.291.2025.JO.1) wyjaśnił w uzasadnieniu postanowienia, iż z uwagi na zakres inwestycji w tym sposób planowanego użytkowania terenu związany z funkcjonowaniem stacji paliw z podziemnymi zbiornikami na paliwa płynne, na skutek realizacji inwestycji, nastąpi naruszenie zakazu lokalizowania:

a) obiektów magazynowania produktów ropopochodnych (z wyłączeniem gazu płynnego) oraz rurociągów do ich transportu,

b) substancji niebezpiecznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672, z późn. zm.) oraz rurociągów do ich transportu (z wyłączeniem kanalizacji sanitarnej),

na terenie strefy pośredniej ochrony ujęć wód podziemnych: SP-II MĘSKO SA. oraz miejskiego "Bzin" w Skarżysku-Kamiennej.

Organ specjalistyczny, jakim jest Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Radomiu w piśmie z dnia 06.08.2025r. znak: WR ZZŚ.4901.184.2025.AN wyraziło opinię, że dla przedsięwzięcia pn. „Budowa stacji paliw płynnych, samoobsługowej myjni samochodowej i budynku handlowo-usługowego wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i obiektami budowlanymi na działkach o numerze ewid. 1/236, 2/13 w obrębie Młodzawy, gmina Skarżysko-Kamienna, powiat skarżyski, województwo świętokrzyskie", planowanego przez QEST STAGE PALIW Sp. z o.o., nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, z uwagi na lokalizację inwestycji na terenie strefy pośredniej ochrony ujęć wód podziemnych: SP-II MESKO S.A. oraz miejskiego „Bzin" w Skarżysku-Kamiennej i uwarunkowania wynikające z Rozporządzenia Nr 10/2016 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2016r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: SP-II MESKO S.A. oraz miejskiego „Bzin" w Skarżysku-Kamiennej (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 24.08.2016 r., poz. 2614).

W ww. opinii wyjaśniono, iż przedmiotowa inwestycja zlokalizowana jest na terenie strefy pośredniej ochrony ujęć wód podziemnych: SP-II MESKO S.A. oraz miejskiego "Bzin" w Skarżysku-Kamiennej, a tym samym będzie naruszać zakazy zawarte w § 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Nr 10/2016 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2016r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: SP-II MĘSKO S.A. oraz miejskiego "Bzin" w Skarżysku-Kamiennej (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 24.08.2016r., poz. 2614).

Ww. organy specjalistyczne wymienione art. 64 ust.1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie (...) uznały, iż zakres oraz charakter przedsięwzięcia, w szczególności planowany sposób użytkowania terenu związany z funkcjonowaniem stacji paliw z podziemnymi zbiornikami na paliwa płynne, naruszy zakaz zawarty w § 3 ust. 1 pkt 6 ww. rozporządzenia Nr 10/2016 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie.

Zatem organ I instancji zasadnie uznał, iż z uwagi na opinie przesłane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach i Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Radomiu oraz z uwagi na fakt lokalizacji inwestycji na terenie strefy pośredniej ochrony ujęć wód podziemnych, brak jest podstaw do podejmowania dalszych czynności w sprawie, w tym przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko.

Przedmiotowe przedsięwzięcie obejmuje budowę stacji paliw płynnych, samoobsługowej myjni samochodowej i budynku handlowo-usługowego wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną, obiektami budowlanymi na działkach o nr ewid. 1/236, 2/13 w obrębie Młodzawy, gmina Skarżysko-Kamienna, Powierzchnia planowanego przedsięwzięcia, wyniesie łącznie 0,3068 ha (działka numer 2/13 - 0,1764 ha, działka numer 1/236 - 0,1304 ha). Zakres przedsięwzięcia obejmować będzie m.in. wykonanie/budowę/ montaż: dwóch zbiorników magazynowych paliw o pojemności 50 m³ - dwukomorowe na ON i Benzyny oraz dwóch dystrybutorów paliwowych (8 węzowe), studzienki zlewowej do paliw ON i PB oraz połączeń ze zbiornikami paliwowymi, stanowiska zlewu paliw płynnych.

Bezsporne pozostaje, iż wnioskowane zamierzenie inwestycyjne planowane jest na terenie strefy pośredniej ochrony ujęć wód podziemnych: SP-II MĘSKO S.A. oraz miejskiego "Bzin" w Skarżysku-Kamiennej, gdzie obowiązują zakazy wykluczające realizację pełnego zakresu ww. inwestycji.

Bezspornie także, zgodnie z uwarunkowaniami wynikającymi z rozporządzenia Nr 10/2016 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2016r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: SP-II MĘSKO S.A. oraz miejskiego "Bzin" w Skarżysku-Kamiennej (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 24.08.2016r., poz. 2614) - § 3 ust. 1 pkt 6, na przedmiotowym terenie obowiązuje zakaz lokalizowania:

- a) obiektów magazynowania produktów ropopochodnych (z wyłączeniem gazu płynnego) oraz rurociągów do ich transportu,
 - b) substancji niebezpiecznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r., poz. 672, z późn. zm.) oraz rurociągów do ich transportu (z wyłączeniem kanalizacji sanitarnej)
- z wyjątkiem modernizacji.

Skoro zatem częścią planowanej inwestycji są zbiorniki do magazynowania produktów ropopochodnych, jakimi niewątpliwie są paliwa płynne tj. benzyna i olej napędowy, to tym samym planowana inwestycja narusza zakazy obowiązujące na terenie, na którym ma powstać.

Zarówno benzyna, jak też olei napędowy są materiałami niebezpiecznymi z uwagi na ich właściwości fizyko-chemiczne. Stanowią też zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi oraz są szkodliwe dla środowiska.

Zdaniem Kolegium, nie sposób przyjąć za zasadną argumentację zawartą w odwołaniu, iż Ustawodawca rozróżnienia pojęcia „magazynu” i „stacji paliw”, z uwagi na

treść Rozporządzenia Nr 13/2012 z dnia 17 września 2012r., w sprawie ustanowienia strefy ochronnej we Włoszczowie, w § 3 ust. 1 pkt 9, gdzie wprowadzono zakaz „lokalizowania magazynów (w tym stacji paliw) produktów ropopochodnych”.

Odnosząc się do ww. twierdzeń podnieść należy, iż jak wskazał sam Odwołujący, *podziemne zbiorniki magazynowe zlokalizowane na terenie stacji paliw stanowią integralny element technologiczny obiektu, niezbędny do zapewnienia ciągłości sprzedaży paliw w ramach działalności detalicznej: podziemne zbiorniki znajdujące się na terenie stacji paliw są elementem jej infrastruktury i nie tworzą odrębnej instalacji magazynowania; w konsekwencji stacja paliw, wraz z towarzyszącymi instalacjami, podlega regulacjom prawnym dotyczącym stacji paliw, w szczególności przepisom prawa budowlanego, ochrony środowiska, bezpieczeństwa pożarowego oraz warunków technicznych dla stacji paliw, i twierdzenia te, zdaniem Kolegium, są logiczne i zgodne ze stanem faktycznym.*

Przy czym nie sposób zgodzić się z zawartymi w odwołaniu twierdzeniami, iż: *skoro magazyny stacji paliw tj. benzyny i oleju napędowego są jej częścią (tej stacji), to jednocześnie nie są magazynami produktów ropopochodnych.*

Wyjaśnić należy, iż w sytuacji kiedy choćby jeden element całej inwestycji narusza istniejący zakaz (jak to ma miejsce w przedmiotowej sprawie), to tym samym realizacja całej inwestycji nie jest możliwa, właśnie z uwagi na ten jej niewrażliwy element. Organ dokonuje bowiem analizy zakresu całej inwestycji wskazanej we wniosku i Karcie Informacyjnej Przedsięwzięcia (wszystkich jej elementów) i w ocenie Kolegium dokonał jej właściwie, opierając rozstrzygnięcie na stanowisku organów opiniujących.

Odnosząc się do zawartych w odwołaniu twierdzeń, iż w Rozporządzeniu Nr 13/2012 z dnia 17 września 2012r., w sprawie ustanowienia strefy ochronnej we Włoszczowie, w § 3 ust. 1 pkt 9 wprowadzono zakaz „lokalizowania magazynów (w tym stacji paliw) produktów ropopochodnych”, to w ocenie Kolegium ww. rozporządzenie wydane zostało wcześniej, aniżeli to, na którym oparto niniejsze rozstrzygnięcie (tj. 2016r.) i uznano o braku potrzeby wyodrębniania ww. pojęć.

Bowiem jak podniesiono w odwołaniu, stosownie do § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 24 lipca 2023r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, gazowych, a także ich infrastruktura przesyłowa (Dz.U. 2023 poz. 1597), zgodnie z definicją zawartą w tym akcie, stacja paliw płynnych to obiekt budowlany, w skład którego mogą wchodzić m.in.: budynek, podziemne zbiorniki magazynowe paliw płynnych.

Skoro stacje paliw płynnych to również zbiorniki do magazynowania, to oczywiste jest, iż taka inwestycja narusza § 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Nr 10/2016 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 19 sierpnia 2016 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęć wód podziemnych: SP-II MĘSKO S.A. oraz miejskiego "Bzin" w Skarżysku-Kamiennym (Dz. Urz. Woj. Świąt. z 24.08.2016 r., poz. 2614).

Zdaniem Kolegium organ I instancji zasadnie uznał, iż realizacja wnioskowanego przedsięwzięcia pn. "Budowa stacji paliw płynnych, samoobsługowej myjni samochodowej i budynku handlowo-usługowego wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i obiektami budowlanymi na działkach o numerze ewid. 1/236, 2/13 w obrębie Młodzawy, gmina Skarżysko-Kamienna, powiat skarżyski, województwo świętokrzyskie" w której zakres wchodzi m.in. realizacja dwóch zbiorników magazynowych na olej napędowy i benzynę, narusza przepisy § 3 ust. 1 pkt 6 w/w rozporządzenia.

Jak podkreślił organ I instancji Dziennik Urzędowy Wojewody Świętokrzyskiego, w którym opublikowano ww. Rozporządzenie, jak też akt delegujący do jego ustanowienia, tj. ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, nie zawierają regulacji dopuszczających wyjątki i odstępstwa od stosowania ww. zakazu, co stanowi przesłankę do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zdaniem Kolegium, obowiązujący, przedstawiony powyżej stan prawny, wyklucza możliwość ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, w ww. strefie ochrony pośredniej ujęć wód.

W tym miejscu wyjaśnić należy, iż wprowadzie w art. 81 ustawy ooś, wymieniono przypadki, w których organ prowadzący postępowanie odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia. Co do zasady, można odmówić określenia środowiskowych uwarunkowań dla wnioskowanego przedsięwzięcia wtedy, gdy: 1) występuje niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ustawy); 2) nastąpiła odmowa uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ uzgadniający (art. 77 ust. 1 ustawy); związanie stanowiskiem organu uzgadniającego obejmuje także niemożność określenia w decyzji środowiskowej, warunków realizacji przedsięwzięcia w sposób odmienny od zaprezentowanego w uzgodnieniu; 3) wnioskodawca nie wyraża zgody na realizację przedsięwzięcia w wariantie innym, niż proponowany, a z oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantie (art. 81 ust. 1 ustawy); 4) z oceny oddziaływania na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natur 2000, i nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 ustawy); 5) jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że może ono spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza (art. 81 ust. 3 ustawy).

Pomimo, że omawiany przypadek, nie został wymieniony, ani nie znalazł odesłania do przepisów odrębnych w tymże artykule, to z orzecznictwa sądów administracyjnych w sprawach dot. wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wynika, że cyt. „Mimo, iż ustawa określając przypadki wydania odmownej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie zawiera odesłania do przepisów odrębnych (za wyjątkiem ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli został uchwalony), to jednak ratio legis uregulowań w niej zawartych, których celem jest ochrona środowiska naturalnego, nakazuje sięgać do innych przepisów, a zwłaszcza tych które w sposób bezwzględnie obowiązujący zakazują lokalizowania na danym terenie pewnych inwestycji - właśnie ze względu na ochronę środowiska”

W tym miejscu podkreślić należy, iż przypadków opisanych w art. 80 ust. 2 i 81 ust. 1 i 2 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w których organ właściwy odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, nie należy traktować jako katalogu zamkniętego (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 30 stycznia 2018 r. sygn. akt II SA/Ke 859/17).

Skład orzekający Kolegium w niniejszej sprawie podziela przy tym stanowisko wyrażone w wyroku WSA w Kielcach z dnia 14 kwietnia 2010r. w sprawie o sygn. II SA/Ke 34/10, jak też w wydanym w tej sprawie postanowieniu o zawieszeniu postępowania z dnia 17

lutego 2010 r. (powtarzane w kolejnych wyrokach tego Sądu m.in. z dnia 30 stycznia 2013r. w sprawie sygn. akt II SA/Ke 812/12, z dnia 24 października 2012 r. w sprawie sygn. akt II SA/Ke 587/12 czy z dnia 28 grudnia 2011r. w sprawie sygn. akt II SA/Ke 449/11), zgodnie z którym pozytywna decyzja, o jakiej mowa w art. 71 u.i.s., może być wydana tylko wówczas, gdy realizacja przedsięwzięcia na danym terenie jest dopuszczalna, to znaczy nie zakazują jej przepisy odrębne, w szczególności takie, których celem - podobnie jak w przypadku postępowania uregulowanego w ustawie - jest ochrona środowiska naturalnego człowieka.

Mimo, iż ustawa określając przypadki wydania odmownej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, nie zawiera odesłania do przepisów odrębnych (za wyjątkiem ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli został uchwalony), to jednak ratio legis uregulowań w niej zawartych, którym jest ochrona środowiska naturalnego, nakazuje sięgać do innych przepisów, a zwłaszcza tych, które w sposób bezwzględnie obowiązujący zakazują lokalizowania na danym terenie pewnych inwestycji - właśnie ze względu na ochronę środowiska.

Dlatego też przypadków opisanych w art. 80 ust. 2 i 81 ust. 1 i 2 o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w których organ właściwy odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, nie należy traktować jako katalogu zamkniętego.

Nie można bowiem tracić z pola widzenia faktu, że u podstaw wydania decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia mogącego zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, musi leżeć założenie, że z punktu widzenia ochrony środowiska inwestycja objęta wnioskiem jest w ogóle dopuszczalna.

O dopuszczalności tej decyduje nie tylko raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, ale także uregulowania zawarte w innych obowiązujących powszechnie aktach prawnych, które w niektórych przypadkach zakazują lokalizacji pewnych inwestycji na terenach objętych szczególną ochroną ze względu na zachowanie jakości zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego.

W związku z powyższym, w ocenie Kolegium, decyzja organu pierwszej instancji jest zasadna i odpowiada prawu.

Zdaniem Kolegium, analizując zebrany w aktach administracyjnych materiał dowodowy stwierdzić trzeba, że w niniejszym postępowaniu, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli, podjęto wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia niniejszej sprawy (art. 7 k.p.a.), zbierając i rozpatrując w sposób wyczerpujący cały materiał dowodowy (art. 77 § 1 k.p.a.). Nie budzi przy tym wątpliwości Kolegium, że postępowanie prowadzone było w sposób zgodny z regulacjami postępowania administracyjnego i zostały zastosowane właściwe przepisy prawa materialnego, co znalazło odzwierciedlenie w uzasadnieniu niniejszej decyzji, jak i decyzji organu pierwszej instancji.

Wobec powyższych okoliczności, wszystkie zarzuty odwołania uznać należy za niezasadne.

Biorąc pod uwagę podniesione wyżej okoliczności, orzeczono jak w podstawie niniejszej decyzji.

Decyzja ta jest ostateczna.

Jeżeli strona uzna, że decyzja ta narusza prawo, może wnieść skargę (z podaniem daty i nr decyzji) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, ul. Prosta 10, w terminie 30 dni od daty doręczenia decyzji, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kielcach, Al. IX Wieków Kielc 3, 25-516 Kielce. W przypadku wniesienia Skargi, od Skargi należy uiścić wpis stały w kwocie 200,00 zł. Przy uiszczaniu wpisu - zarówno gotówką do kasy właściwego sądu administracyjnego, jak i na rachunek bankowy tego sądu - należy wskazać tytuł wpłaty, rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany, oraz sygnaturę akt sądowych. Strona może zwrócić się do Sądu z wnioskiem o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek składa się na urzędowym formularzu, które udostępnione są nieodpłatnie w budynkach Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wojewódzkich sądów administracyjnych. Wzory urzędowych formularzy udostępnione są ponadto w Biuletynie Informacji Publicznej Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz wojewódzkich sądów administracyjnych. Jeżeli wniosek o przyznanie prawa pomocy nie został złożony przez stronę na urzędowym formularzu, Sąd przesyła stronie formularz w celu jego wypełnienia.

Dokument wydany w postaci elektronicznej i opatrzony kwalifikowanymi podpisami elektronicznymi składu orzekającego.

Signed by / Podpisano przez:
Irena Janina Bałchanowska-
Janus
Date / Data: 2026-02-23 13:46

Signed by / Podpisano przez:
Róża Kowalkowska-Zmarzlik
Date / Data: 2026-02-23 13:50

Signed by / Podpisano przez:
Anna Katarzyna Orlińska
Date / Data: 2026-02-23 13:51

trzymują: Prezydent Miasta Skarżysko-Kamienna z prośbą o poinformowanie stron i osób zainteresowanych w formie obwieszczenia, w sposób zwyczajowo przyjęty, pozostałe strony wg wykazu, a/a

Zgodnie z art. 13 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach informuję, iż:

1) Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest:

Prezes Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kielcach z siedzibą Al. IX Wieków Kielc 3, 25-516 Kielce.

2) Administrator wyznaczył inspektora ochrony danych, z którym można skontaktować się poprzez email: iod@kom-pro.pl w każdej sprawie dotyczącej przetwarzania danych osobowych.

3) Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego na podstawie:

- Art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
- Art. 9 ust. 1 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r.
- art. 1 oraz art. 2. ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.

4) Pani/Pana dane osobowe będą przekazywane wyłącznie podmiotom uprawnionym do uzyskania danych osobowych na podstawie przepisów prawa lub zawartych umów (operatorzy pocztowi, usługi IT).

5) Pani/Pana dane osobowe przechowywane będą w czasie określonym przepisami prawa, zgodnie z instrukcją kancelaryjną obowiązującą u Administratora.

6) Posiada Pani/Pan prawo żądania od Administratora dostępu do danych osobowych, prawo do ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, prawo do przenoszenia danych, prawo do cofnięcia zgody w dowolnym momencie, jeżeli przepisy prawa nie stanowią inaczej.

7) Przysługuje Pani/Panu także prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego zajmującego się ochroną danych osobowych.

8) Podanie danych osobowych w zakresie wymaganym ustawodawstwem jest obligatoryjne.